

Ἀναστάσιμη Λειτουργία στὸ κατεχόμενο Μοναστήρι τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα

● Του Δρ. Χαραλάμπη Μ. Μπούσια

Μέγα Ὑμνογράφου τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας

Ἡ Διακαινήσιμη ἑβδομάδα λογίζεται, σύμφωνα με τὴν Ὁρθόδοξη παράδοση, ὡς μία ἡμέρα εἶναι ἡ επέκταση τοῦ χρόνου τῆς Ἑορτῆς τῶν ἑορτῶν καὶ τῆς Πανηγύρεως τῶν πανηγύρεων καὶ ὁ εὐσεβὴς λαὸς δὲν χορταίνει νὰ βροντοφωνάζει τὸν παιάνα τῆς νίκης, τὸ «Χριστὸς Ἄνεστη». Ἄλλωστε αὐτὸ ἀποτελεῖ τὸ μήνυμα τῆς καταπατήσεως τοῦ θανάτου καὶ τῆς εὐφροσύνης τῆς ἀναστάσεως ὅλων μας, ἀφοῦ, «Ἀπαρχὴ Χριστός, ἔπειτα οἱ Χριστοῦ ἐν τῇ παρουσίᾳ Αὐτοῦ» (Α΄ Κορ. ιε΄ 23), δηλαδή, στὴν Ἀνάστασή Του τὸ Χριστό μας θὰ ἀκολουθήσουν καὶ θὰ ἀναστηθοῦν ὅσοι ἀνήκουν σ' Αὐτὸν κατὰ τὴν ἔνδοξη παρουσία Του.

Τὸ Σάββατο τῆς φετεινῆς Διακαινησίμου μετὰ ἀπὸ γραπτὴ αἴτηση τοῦ Καθηγουμένου τοῦ Μοναστηριοῦ, Γέροντός μας Γαβριήλ, πρὸς τὰ Ἠνωμένα Ἔθνη καὶ θετικὴ ἀπάντηση ἀπὸ τὴς δυνάμεις κατοχῆς τελέσθηκε πανηγυρικὴ Ἀναστάσιμη Λειτουργία στὸ περίλαμπρο Καθολικὸ του, στὸ ὁποῖο δυστυχῶς μόνο τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ ποὺ φωλιάζουν στοὺς τρούλλους του ἀναπέμπουν δοξολογία στὸν οὐράνιο Πλάστη καὶ Θεό μας.

Τέτοια κατανυκτικὴ καὶ πανηγυρικὴ Λειτουργία ἔχει νὰ τελεσθεῖ ἀπὸ τὰ πρὶν τὴν εἰσβολὴ χρόνια, καὶ ἴσως μετὰ τὴ φετεινὴ λαμπρότητα καὶ μεγαλοπρέπεια, ποὺ προσέδιδε ἡ παρουσία τοῦ γενναιοφρονος ἐκκλησιαστικοῦ ἡγέτου, Μητροπολίτου Κύκκου καὶ Τηλυφύρας κ. κ. Νικηφόρου, καθὼς καὶ τῆς καλλιθέλαδης χορωδίας τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Κύκκου, νὰ μὴν ἔχει ξαναγίνει. Συγκινημένος ὁ Ἅγιος Κύκκου παρομοίαζε τὴν σύναξη μετὰ τὴν Ἐκκλησία τῶν κατακομβῶν, λέγοντας ὅτι ἡ Ἐκκλησία στοὺς διωγμοὺς ἀνθεῖ καὶ θάλλει. Μετὰ τὴν ἱεροπρέπεια καὶ τοὺς λόγους τοῦ ἐμπύχωνε καὶ συνέπαιρνε τὰ πλήθη τῶν πιστῶν, ποὺ εἶχαν κατακλύσει κάθε γωνιὰ τοῦ εὐρύχωρου Ναοῦ. Συνέπαιρνε τοὺς πιστοὺς καὶ γέμιζε μετὰ θαυμασμὸ τοὺς ἄπιστους κατακτητές, ποὺ παρακολουθοῦσαν ἐκστατικοὶ τὰ δρώμενα καὶ ἰδίως τὴν κατανυκτικὴν λιτανεῖα ἀπὸ τὸ Ναὸ πρὸς τὸν Τάφο τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας. Ἡ λιτανεῖα αὐτή, πρωτόγνωρη γιὰ τὴς νέες γενιὲς τῶν Ἀγαρνῶν καὶ εὐτυχὴς σύμπτωση γιὰ τοὺς ἀλλοδαποὺς ἐπισκέπτες τοῦ Μοναστηριοῦ, τοὺς γέμισε μετὰ θαυμασμὸ γιὰ τὸ μεγαλεῖο τῆς πίστεως καὶ γιὰ τὸ ψυχικὸ σθένος τῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν. Ρίγη συγκινήσεως κατέλαβαν

Στιγμιότυπα από τη θεία Λειτουργία.

όλους μας στο επαναλαμβανόμενο «Χριστὸς Ἄνεστη», στὸν ἐκκλησιαστικό μας θούριο, «Τῆ Ὑπερμάχῳ», καθὼς καὶ στὸ πασιγνώστο σὲ ὅλους τοὺς Κυπρίους Ἀπολυτίκιο τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα: «Τὸ μέγα κλέος τῆς Κύπρου, τῆς οἰκουμένης τὸν κήρυκα». Οἱ μελωδικὲς φωνὲς τῶν ψαλτῶν μας καὶ ἡ συμφωνία τῶν χελιδονιῶν ἔδειχναν σὲ ὅλους τὸν συμπανηγυρισμὸ γῆς καὶ οὐρανοῦ, στρατευόμενης καὶ θριαμβεύουσας Ἐκκλησίας. Ἡ λαμπρὴ καὶ ὀλόχαρη μορφὴ τοῦ Γέροντος Νικηφόρου, τοῦ Γέροντος Γαβριὴλ καὶ τῶν ἄλλων σεμνῶν συλλειτουργῶν του σκόρπιζαν ἀκτίνες παρηγορίας, ἀκτίνες χαρᾶς, ἀκτίνες ἐλπίδας στὶς ψυχές μας, γιὰ γρήγορο ἐλεύθερο αὔριο, γιὰ ἀνάσταση τοῦ Μοναστηριοῦ τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα καὶ ὅλων τῶν κατεχομένων ἐδαφῶν μας. Ἄλλωστε ἐορτάζοντας τὴν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ μας ἐορτάζουμε τὴν ἐλευθερίας μας.

Ὁ σεβάσιμος Ἡγούμενος τῆς Μονῆς τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα, ὁ πολυσέβαστός μας Γέροντας Γαβριὴλ, πολλὰ φορὲς μᾶς λέει: «Μὲ βαστάει ὁ Ἀπόστολος Βαρνάβας στὴ

ζωή, γιὰ νὰ δῶ ἐλεύθερο τὸ Μοναστήρι του». Οἱ προσευχὲς του καὶ ἡ παρρησία ποὺ ἔχει πρὸς τὸ Μεγάλο αὐτὸ Ἀπόστολο πιστεύω ὅτι θὰ εἰσακουσθοῦν ἀπὸ τὸν εὐσπλαχνο καὶ εὐσυμπάθητο Κύριο, ὁ ὁποῖος καὶ θὰ μᾶς χαρίσει ἐλεύθερο τὸ Μοναστήρι τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα μαζί μὲ ὅλη τὴν κατεχόμενη Κύπρο μας, γιὰ νὰ κτυπήσουμε πανηγυρικὰ τὶς καμπάνες του καὶ μὲ πρῶτο τὸ Γέροντα νὰ ἀπευθύνουμε Πανηγυρικὴ Δοξολογία στὸν Ἀναστημένο μας Χριστό, τὸν ἐλευθερωτὴ μας ἀπὸ τὴν αἰχμαλωσία τοῦ χρόνου, τῶν παθῶν καὶ τῆς φθορᾶς τῆς αἰωνίου κολάσεως. Τὴν προσδοκία αὐτὴ διατηρεῖ ἀναμμένη στὴν καρδιά του καὶ ὁ πανιερώτατος Μητροπολίτης Κύκκου καὶ Τηλλυρίας, πολυσέβαστός μας Γέροντας Νικηφόρος, ὁ ὁποῖος ἀνοίγοντας τὰ φύλλα τῆς καρδιάς του ἄφησε νὰ φανεῖ στὸν χειροτονητήριο λόγο του ἡ ἐπιθυμία του νὰ ἀναστηλώσει τὰ ἱερὰ σκηνώματα τῶν κατεχομένων ἐδαφῶν μας καὶ στὶς μετέπειτα λειτουργίες του στὸν Ἀπόστολο Βαρνάβα ὁ πόθος του γιὰ ἐλεύθερο Μοναστήρι καὶ οἰκονομικὴ συνδρομὴ στὴν ἐπαναλειτουργία

του. Ἄς εὐχηθοῦμε, ἀδελφοί μου, σύντομα νὰ συναχθοῦμε πανηγυρικά ὅλοι μας ἐδῶ καὶ νὰ ψάλλουμε μὲ στεντόρεια φωνὴ πού σὰν πύρινη φλόγα νὰ ἀνέβει πρὸς τὸ θρόνο τοῦ Ἐσφαγμένου Ἀρνίου: «Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν θανάτῳ θάνατον πατήσας καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζῶν χαρισάμενος. Ἀμήν.

Ἀνάσταση καὶ Ἐλευθερία

Ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ μας περιέχει τὴν ἔννοια τῆς ἐλευθερίας, γιὰ νὰ μὴν ποῦμε ὅτι εἶναι ἡ ὄντως ἐλευθερία. Ὅλο τὸ ἀνθρώπινο γένος, τὸ αἰχμάλωτο στὰ δεσμὰ τῆς ἁμαρτίας, στὰ δεσμὰ τοῦ χρόνου καὶ στὰ δεσμὰ τοῦ θανάτου ἐλευθερώθηκε μὲ τὴν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ μας καὶ ἀπὸ τὸν τόπο τῆς ἐξορίας του ἐπέστρεψε πάλι στὸν ποθεινότατο Παράδεισο. Ὁ ἄνθρωπος, αἰχμάλωτος τῆς φθορᾶς καὶ τοῦ θανάτου ἔσπασε μὲ τὸν Ἀναστημένο Χριστὸ τὰ δεσμὰ τῆς αἰχμαλωσίας καὶ ἐλευθερώθηκε, γιὰ νὰ ζήσει αἰώνια κοντὰ Του, τὸ πλάσμα κοντὰ στὸν Πλάστη του, τὸ δημιουργημα κοντὰ στὸ Δημιουργό του.

Ἀλλὰ τί σημαίνει αἰχμαλωσία; Σημαίνει ζωὴ πρόσκαιρη, φθαρτή. Τί σημαίνει Ἀνάσταση; Σημαίνει αἰωνιότητα. Ὅλοι μας εἴμαστε αἰχμάλωτοι τοῦ χρόνου, τοῦ πεπερασμένου χρόνου τῆς πρόσκαιρης ζωῆς μας. Μοιάζουμε μὲ τὰ πουλιὰ μέσα στὰ κλουβιά, πού θέλουν τὰ πετάξουν, ἀλλὰ δὲν μποροῦν, γιατί, ἐνῶ ἐμπρὸς τους ἐκτείνεται ὁ ἀνοικτὸς ὀρίζοντας, τὰ γαλανὰ αἰθέρια, οἱ μπάρες τοῦ κλουβιοῦ τους, μέσα στὸ ὁποῖο εἶναι κλεισμένα, τοὺς τὸ ἀπαγορεύουν. Ἔρχεται ὁμως ἡ Ἀνάσταση νὰ μᾶς ἀνοίξει τὸ κλουβὶ τοῦ χρόνου καὶ νὰ μᾶς ἀφήσει νὰ πετάξουμε ἐλεύθεροι

Στιγμιότυπο από τη θεία λειτουργία στο καθολικό της Μονής.

στην άτελεύτητη αιωνιότητα. Νὰ μᾶς κάνει νὰ νοιώσουμε ὅτι ἡ ζωὴ ἐπεκτείνεται καὶ πέραν τοῦ τάφου, ἀφοῦ «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος».

Αἰχμαλωσία σημαίνει πάλι δέσιμο μὲ τὴν ὕλη, δέσιμο μὲ τὶς ὕλικές ἀπολαύσεις, δέσιμο μὲ τὴν ἁμαρτία. Ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ μᾶς ἀνασταίνει ἀπὸ τὸ λάκκο τῆς ἁμαρτίας καὶ τῶν πρόσκαιρων ἀπολαύσεων. Στὴν εἰκόνα τῆς Ἀναστάσεως βλέπουμε τὸ Χριστό μᾶς τυλιγμένο μέσα στὸ ἄυλο φῶς τῆς θείας δόξης νὰ συντριβεῖ τὶς ἀλυσίδες ποὺ κρατοῦν τοὺς Πρωτοπλάστους καὶ ὅλους τοὺς ἐνοίκους τοῦ Ἄδη σ' αὐτὸν καὶ νὰ τοὺς ἀνασύρει πρὸς τὴν προοπτικὴ κατάσταση, πρὸς τὴν ἀπαθὴ εὐκλεία τοῦ Παραδείσου. Μόνοι μᾶς δὲν μπορούσαμε τὰ σπάσουμε αὐτὲς τὶς ἀλυσίδες. Ἔτσι ἦρθε Αὐτὸς ποὺ μᾶς εἶπε: «Χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν» (Ἰω. ιε' 5), γιὰ νὰ μᾶς ἀναστήσει ὅλους τοὺς «πεπτωκότας τῇ ἁμαρτία» καὶ πρὸς τὸν ὁποῖο ἀπευθυνόμενοι μὲ τὸ στιχηρὸ τῶν Αἰνῶν τοῦ δ' ἤχου παρακαλοῦμε: «Ἀνάστησον ἡμᾶς πεσόντας τῇ ἁμαρτία ἐκτείνας τὴν χεῖρά Σου,

φιλάνθρωπε Κύριε, τῇ πρεσβείᾳ τῶν Ἁγίων Σου».

Αἰχμαλωσία ἐπίσης σημαίνει θάνατος. Καὶ μόνη ἡ σκέψη τοῦ θανάτου πλημμυρίζει τὴν καρδιά μᾶς μὲ θλίψη, μὲ κατῆφεια, μὲ ὀδύνη. Σὰν σκοτεινὴ νεφέλη μᾶς πλακώνει καὶ κανεὶς σ' αὐτὴ τῇ γῆ δὲν βρέθηκε νὰ μᾶς τὴν ἀπομακρύνει. Μόνο ὁ Ἀναστημένος Ἰησοῦς μπόρεσε νὰ τὴν ἀπομακρύνει καὶ νὰ ἀνατείλει ἡμέρα ἐλεύθερη καὶ ξέγνοιαστη, ἡμέρα ποὺ νὰ βασιλεύει ἡ ζωὴ καὶ ὄχι ὁ θάνατος. Ἀνάσταση, λοιπόν, σημαίνει ἐλευθερία καὶ ζωὴ καὶ τὸ τονίζουμε μὲ τὸν πανηγυρικὸ τόνο τοῦ «Χριστὸς Ἀνέστη» καὶ τὴν κοινὴ γιορτὴ ζωντανῶν καὶ νεκρῶν. Ἡ Ἀνάσταση ἀποτελεῖ τὴ χαριστικὴ βολὴ κατὰ τοῦ θανάτου, γι' αὐτὸ καὶ ὁ Ἅγιος Ἰωάννης, ὁ Δαμασκηνός, στὸν Ἀναστάσιμο Κανόνα του λέει:

*Θανάτου ἐορτάζομεν νέκρωσιν,
Ἄδου τὴν καθαίρεσιν,
ἄλλης βιοτῆς
τῆς αἰωνίου ἀπαρχὴν...*

Ἔχοντας, λοιπόν, κατὰ νοῦν ὅτι ἡ Ἀνάσταση ταυτίζεται μὲ τὴν ἀπόλυτη ἐλευθερία

καὶ ἡ ἐλευθερία ταυτίζεται μὲ τὴν τήρηση τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ μπορούμε νὰ ποῦμε μὲ βεβαιότητα ὅτι ὁ ἐλεύθερος ἄνθρωπος εἶναι πλούσιος σὲ θεϊκὲς δωρεές, ἐνῶ ἀντίθετα φτωχὸς εἶναι ὅποιος παραβιάζει τὶς θεῖες ἐντολές, πού ὀδηγοῦν μὲ μαθηματικὴ ἀκρίβεια στὴ δουλεία. Ἄς μὴ γινόμαστε, λοιπόν, δοῦλοι τῶν παθῶν μας, δοῦλοι τοῦ πλοῦτου καὶ τῶν πρόσκαιρων ἀγαθῶν μας. Ἄς ζοῦμε ἐλεύθεροι κοντὰ στὸ φιλόανθρωπο Χριστὸ μας, πού μᾶς εἶπε: «Γνώσεσθε τὴν ἀλήθειαν καὶ ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς» (Ἰωάν, ν' 32), δηλαδή, ὅταν γνωρίσετε τὴν ἀλήθεια, Ἐμένα, πού εἶμαι «ἡ Ἀνάστασις καὶ ἡ Ζωή» (Ἰωά. ια' 25), Ἐγὼ θὰ σᾶς ἐλευθερώσω ἀπὸ τὰ πρόσκαιρα. Τὴ σταθερὴ προσήλωσή μας στὸ φιλόανθρωπο Ἀναστημένο Χριστὸ μᾶς τὴ συνιστᾶ ἄλλωστε καὶ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος λέγοντας: «Τῆ ἐλευθερία, ἧ Χριστὸς ἡμᾶς ἠλευθέρωσε, στήκετε καὶ μὴ πάλιν ζυγῶ δουλείας ἐνέχεσθε» (Γαλ. δ' 1), δηλαδή, μείνατε σταθεροὶ στὴν ἐλευθερία πού μᾶς χάρισε ὁ εὐσπλαχνος Χριστός μας καὶ μὴ ὑποκύπτετε πάλι στὸ ζυγὸ τῆς δουλείας.

Ἀδελφοί μου, γιορτάζουμε πανηγυρικὰ τὴν Ἀνάστασι, ἀλλὰ παραμένουμε αἰχμάλωτοι. Ἡ ἠθικὴ ἐλευθερία, πού μᾶς ἔχει ὀδηγήσει στὴν ἀσυδοσία, μᾶς κρατεῖ γερὰ στὸ κλουβὶ τῆς δουλείας. Ἐχει αἰχμαλωτίσει τὶς καρδιές μας καὶ δὲν τὶς ἀφήνει νὰ πετάξουν κοντὰ στὸν Ἀναστημένο Χριστὸ μας. Δοῦλες οἱ καρδιές μας μᾶς ὀδήγησαν καὶ σὲ ἐθνικὴ δουλεία. Ἐπέτρεψε ὁ Θεὸς νὰ νοιώσουμε τὴν ὀδύνη τῆς δουλείας, γιὰ νὰ τὸν ἀναζητήσουμε καί, ἀφοῦ πρῶτα τινάξουμε τοὺς δεσμοὺς πού μᾶς κρατοῦν δεμένους μὲ τὴν ἁμαρτία, νὰ ἀναστηθοῦμε πνευματικά, καὶ τότε νὰ μᾶς δωρήσει καὶ τὴ χαρὰ τῆς ἐλευθερίας τῆς πατρίδος μας, αὐτῆς πού μέχρι σήμερα στενάζει, τὴν ἐλευθερία τοῦ Μοναστηριοῦ τοῦ Ἀποστόλου μας Βαρνάβα, τὸν ὁποῖο προβάλλουμε πρεσβευτὴ μας πρὸς τὸν Ἀναστάντα Κύριο, γιὰ μιὰ ἐλεύθερη Κύπρο, γιὰ μιὰ ἐλεύθερη κοινωνία, ὅπου ὅλοι μας χαρούμενοι θὰ κυκλοφοροῦμε χαιρετώντας ὁ ἓνας τὸν ἄλλο μὲ τὸν καθημερινὸ χαιρετισμὸ τοῦ Ἁγίου Σεραφεῖμ τοῦ Σάρωφ «Χριστὸς Ἀνέστη, χαρὰ μου»!

Στιγμιότυπο από τη Λιτανεία στο κατεχόμενο μοναστήρι.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΠΑΝΙΕΡΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΥΚΚΟΥ ΚΑΙ ΤΗΛΛΥΡΙΑΣ κ.κ. ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΣΤΗΝ ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΒΑΡΝΑΒΑ ΣΤΙΣ 25 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2009

Ολόθυμη εὐχαριστία, ἀγαπητοὶ χριστιανοί, καὶ αἶνον δοξολογίας ἀναφέρομεν ἀπὸ μέσης καρδίας πρὸς τὸν ἐπουράνιο τῆς Ἐκκλησίας Δομήτορα Χριστό - τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν Κύριο, πού ὀδήγησε τὰ βήματά μας ὡς ἐδῶ, στὸ σκλαβωμένο αὐτὸ Μοναστήρι τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα, στὸ ὄχυρό τοῦτο τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ πνεύματος, γιὰ νὰ τελέσουμε πανηγυρική ἀναστάσιμη Θεία Λειτουργία καὶ νὰ ἐπικαλεστοῦμε τὴ χάρι καὶ βοήθειά Του.

Ὅπως οἱ μυροφόρες γυναῖκες τοῦ Εὐαγγελίου, ὀρθρου βαθέος, πρὸς τὸ ζωφόρο τοῦ Κυρίου Μνημεῖο ἔδραμον, γιὰ νὰ ἀλείψουν τὸ νεκρὸ σῶμα τοῦ Θείου μας Λυτρωτῆ μέ ἀρώματα, ἀλλὰ ἀπὸ τὸν

ἐξαστράπτοντα Ἄγγελον ἤκουσαν τὸ μέγα τῆς χαρᾶς καὶ τῆς ἐλπίδας μήνυμα, ὅτι ὁ Χριστὸς Ἄνέστη, ἔτσι κι ἐμεῖς, ἀγαπητοὶ χριστιανοί, λαμπαδηφοροῦντες, πρὸς τὸ μνημεῖο τοῦ ἰδρυτοῦ τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας μας Ἀποστόλου Βαρνάβα κατευθύνουμε τὰ βήματά μας, καὶ τὴ Θεία Λειτουργία στή στενάζουσα καὶ ὀλοφυρομένη ὑπὸ τυραννία δεινὴ ἱστορική Μονὴ τοῦ ἐτελέσαμε, προσεχόμενοι πρὸς τὸν Κύριο γιὰ τὴ σύντομη τῆς σκλαβωμένης πατρίδας Ἀνάστασι. Ἡρθαμε ἐδῶ στὸ σκλαβωμένο αὐτὸ μοναστήρι, ὅπου πάλλεται καὶ διαδονεῖται ἡ εὐσέβεια τοῦ λαοῦ μας, γιὰ νὰ καταθέσουμε τὰ ἄνθη τῆς εὐλάβειάς μας μπροστὰ στή σεπτὴ εἰκόνα του καὶ ἐπὶ τοῦ εὐωδιάζοντος τάφου του, καὶ νὰ

Τα μέλη της χορωδίας της Ιεράς Μονής Κύκκου υπό τη διεύθυνση του κ. Αριστου Θουκυδίδη.

ἐπικαλεστοῦμε τή χάρη του, παρακαλῶντάς τον θερμά νά μεσιτεύσει πρὸς τόν Κύριο, ὥστε νά φανεῖ ἴλεως, καί νά συντομεύσει τόν χρό-νο τῆς δοκιμασίας μας, νά δώσει σύνεση καί φωτισμό στους ἰσχυρούς τῆς γῆς, γιά νά κατανοήσουν καί νά ἀποδεχτοῦν τό δίκαιο, ὥστε νά ἐπικρατήσουν καί στή δική μας πατρίδα ἡ εἰρήνη, ἡ δικαιοσύνη καί ἡ ἐλευθερία.

Δέν εἶναι ὁ ἀγῶνάς μας ἀγῶνας φυλετικῆς μισαλλοδοξίας. Εἶναι ἀγῶνας γιά τήν ἐπικράτηση τῶν ἀρχῶν τῆς εἰρήνης, τῆς δικαιοσύνης καί τῆς ἐλευθερίας. Εἶναι ἀγῶνας γιά μιά Κύπρο ἐλεύθερη καί ἐνωμένη, ὅπου ὅλοι οἱ νόμιμοι κάτοικοί της, Ἑλληνοκύπριοι καί Τουρκοκύπριοι, Μαρωνῖτες, Ἀρμένιοι καί Λατῖνοι θά ζοῦν μαζί εἰρηνικά καί ἀδελφωμένα, μέσα σέ συνθῆκες ἀσφάλειας, ἐλευθερίας, ἰσότητας, εἰρήνης καί δικαιοσύνης.

Καί ὁ ἀγῶνας αὐτός θά δικαιωθεῖ, γιατί εἶναι ἀγῶνας γιά τήν ἐπικράτηση τῆς ἀλήθειας, τοῦ δικαίου καί τῆς ἠθικῆς, ἀξίες γιά τίς ὁποῖες ἔπαθε, σταυρώθηκε καί

ἀναστήθηκε ὁ θεῖος μας Λυτρωτής.

Ὅσο ἰσχυροί κι αν εἶναι οἱ σταυρωτές μας, ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης καί τῆς ἐλευθερίας θά ξαναφωτίσει κάποια μέρα τούς ἐξοφωμένους σήμερα οὐρανοῦς τῆς σκλαβωμένης πατρίδας.

Ἄς μή μᾶς ἀποθαρρύνουν τά ἀγκάδια καί οἱ σταυροί. Ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ μᾶς βεβαιώνει πὼς δέν μπορεῖ παρά ἡ ἀδικία νά καταποντιστεῖ, καί τό δίκαιο νά θριαμβεύσει. Τῆ Μεγάλῃ Παρασκευῇ πάντοτε διαδέχεται ἡ Ἀνάσταση! ■